

Landbruksdepartementet
Postboks 8007
0030 OSLO

Att: Knut Rønningen

Vår ref: B LABVIRKSOMHET JVO

Oslo, 4. april 2003

HØRING VEDRØRENDE FRAMTIDIG ORGANISERING AV LABORATORIETJENESTENE PÅ MATOMRÅDET MV.

Det vises til høring kunngjort på departementets internettside den 20.02.03.

Vi har tidligere gitt uttrykk for en del momenter og prinsipper vi mener er av betydning når framtidig modell for laboratorietjenestene skal velges. Disse prinsippene er grunnlaget for de merknadene som gis i det etterfølgende til departementets høringsnotat og Agendas rapport.

Merknader til høringsnotatet

3. Konklusjoner – prinsipper for framtidig bruk av virkemidler

I punkt 3.3, andre avsnitt, uttrykkes det et ønske om at det skal finnes laboratorier med både kjemisk og mikrobiologisk analysekompetanse innenfor hver region - eller eventuelt i hvert fylke, på grunn av kommunikasjonsforhold. Departementet har da åpenbart ikke tatt hensyn til at det under normale omstendigheter (med forbehold om katastrofesituasjoner) ikke tar lengre tid å sende en prøve *innen* en region, enn mellom, for eksempel fra en region til Oslo. Dette gjelder også departementets anføringer i punkt 6, sjette avsnitt, om særlig vurdering av spørsmålet om nærhet.

Kjøttbransjen mener at det offentlige bare skal sette krav til tilsynets og industriens analyseomfang og -parametre, og til laboratorietjenestene (metodevalg, kvalitetssikring/ akkreditering mv), men *ellers* overlate analysevirksomheten til markedskreftene. Flere kompetente laboratoriebedrifter står klar til å tilby de nødvendige analysetjenestene. Tilgjengeligheten sikres gjennom god logistikk (for eksempel "post over natt") og IT-tjenester. Geografisk nærhet er ikke lenger nødvendig. Med en slik inngang sikres både tilsynet og industrien best tilgang til kvalitetssikrede og raske analyser til riktig pris.

Merknader til Agendas rapport

1 Sammendrag

I punkt 1.4.1, sies det at næringsmiddelindustrien til en viss grad er selvforsynt med laboratoriestøtte, med lokale laboratorier som supplement. Det sies videre at industrien ikke har

konkrete planer om å etablere alternative løsninger i forbindelse med mulige endringer i dagens laboratoriestruktur.

Det bør presiseres industrien vurderer behovet for egne laboratorier fortløpende, man bør derfor ta høyde for at dagens antall laboratorier tilknyttet næringsmiddelindustrien ikke er statisk. Dette kan igjen få innflytelse på markedet og tilbud av laboratorietjenester.

2 Bakgrunn og mandat

I punkt 2.2.3, kartleggingssamtaler med ulike aktører, vises det til at man har hatt samtaler med representanter for næringene (FHL og NBL). Dette er utvilsomt store og viktige aktører. Vi mener imidlertid at en næring som representerer hele matkjeden; fra jord - til bord - tilbake til jord, slik som kjøttbransjen, og som har utstrakt bruk av laboratorietjenester, både i forhold til egne behov og i forhold til oppgaver pålagt av myndighetene, kunne tilført rapporten nyttige momenter. Det vises også til rapportens punkt 6.2.1, om næringsmiddelindustrien, som synes noe tynt.

3 Mål, føringer og krav for framtidig laboratoriestruktur

I punkt 3.2.3, under avsnitt 3.2 Føringer, konkluderes det med at ”det bør være statens ansvar å bidra til å sikre like rammebetingelser på laboratorieområdet”. Vi mener at dette best ivaretas ved å åpne for et system som i all hovedsak *ikke* baseres på offentlig subsidiering.

Unntak fra dette generelle prinsippet kan være innenfor det veterinære området og primærleddet, der myndighetene har et spesielt ansvar, særlig i forhold førstelinjeforsvaret i en strategi der en skal holde Norge fritt for viktige smittsomme dyresykdommer og zoonoser. Her kan det være hensiktsmessig med mindre privatisering, samt oppfordring til at materiale kan sendes inn kostnadsfritt, slik at myndighetene til enhver tid har oversikt over situasjonen lokalt.

I punkt 3.3, Faglige krav, underpunkt 3.3.1, siste avsnitt, blir det framholdt at offentlige stempler medfører lettere grensepassering til andre land. Vi må forutsette at laboratoriene har den nødvendige akkreditering, og at varene som eksporteres har de nødvendige handelsdokumenter, og finner derfor dette argumentet for å opprettholde offentlig laboratorier noe tynt.

Konklusjon

Avslutningsvis vil vi presisere at vårt primære behov er korrekte analysevar til riktig tidspunkt og riktig pris.

Med vennlig hilsen
NORSK KJØTT

KJØTTBRANSJENS LANDSFORBUND

Knut Framstad

Rolf A. Aass